

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

El camí sense retorn

El moment històric que estem vivint com a país és tan important i de tanta transcendència, que ens obliga a tots a tenir un plus de responsabilitat en les nostres actes i les nostres decisions. A tots, tant als que ocupen càrrecs públics de més o menys importància com als ciutadans de carrer, aquells que potser han estat sempre al marge de la política però que ara hauran de prendre decisions. De fet, no es tracta de fer política, sinó de treballar per un futur millor per a nosaltres, pels nostres fills i pels nostres néts. Mals pares seriem si davant la possibilitat de facilitar a la nostra prole una societat més justa, amb més oportunitats de treball i de

realització personal, tanquéssim els ulls o miréssim cap a una altra banda. Seria imperdonable.

Volem el millor pels nostres, per la nostra societat, pel nostre país. I ara toca decidir si donem aquest pas endavant que la societat ens demana. Hem de decidir si tenim la valentia d'afrontar un futur obert a Europa i al món, però un futur ben nostre, on nosaltres decidim les nostres infraestructures, les nostres inversions, les nostres accions socials. Aquelles prioritats que ens poden enfortir econòmicament, culturalment i socialment. Ho tenim a tocar de mà, només ens cal voler-ho.

Fa poc la cadena humana per la independència va reunir a La Garriga un gran nombre de persones manifestant-se de manera pacífica i democràtica, també de manera festiva, en favor de que Catalunya esdevingui un nou estat d'Europa. La

nostra Catalunya, terra de pas i d'acollida, terra generosa, la Catalunya que ha crescut gràcies a l'aportació de tots, dels d'aquí i dels que han vingut de fora i s'hi han quedat, formant tots plegats un sol poble, un sol país. Aquesta és la nostra força, la que ens farà vencedors, però la nostra victòria no serà contra ningú, sinó a favor d'una societat treballadora que vol decidir el seu futur. És així de senzill.

El proper 11 de setembre la cadena humana per la independència recorrerà tot el país de dalt a baix. Centenars de quilòmetres units pels milers de mans dels ciutadans d'aquesta terra amb un anhel compartit. Serà un nou pas endavant que empenyi la societat civil. Serà un símbol que el món no podrà ignorar. I el dia de demà molts de nosaltres podrem recordar-ho dient: "...jo també hi era!"

INDEPENDENTS-ERC

Tossuda realitat

Des dels primers compassos de la legislatura vàrem sostenir que la situació econòmica de l'ajuntament no era tan dolenta com el govern entrant ens volia fer creure a tots els veïns. Ara, una mica tard, han presentat la liquidació del pressupost 2012, el primer fet i gestionat totalment pel govern de CiU i PP. Més enllà dels múltiples detalls complexos d'explicar en un article com aquest (en què mostren el desgavell de la gestió econòmica del regidor del PP), volem fer tres conclusions rellevants: es gasten més del que havien pressupostat, paguem als bancs molt més del pagàvem i, a més, sobren diners (hi ha un romanent de caixa molt alt).

Si tenim en compte les operacions pendents d'aplicar, però ja gastades, que s'apugen més d'un milió d'euros, el govern actual ha gastat un 9% més del que varen pressupostar definitivament i un 17% respecte al pressupost inicial. Destaquen els

increments de despeses en llum, combustibles per calefacció i telèfon. Són 140.000 € més dels pressupostats. La realitat és tossuda, ja els varem advertir quan van presentar el pressupost, que les seves previsions eren irrealment.

A més, l'Estat va apujar-nos l'impost sobre bens immobles un 10%. El govern havia dit que ho compensaria, recordem les declaracions del regidor d'economia a Canal SET. No ho va fer. Resultat, pels impostos directes s'ha ingressat un 8,7% més (235.289,19 €) que al 2011. També hi ha hagut un increment de pressió fiscal en la taxa d'escombraries i s'han ingressat 27.000 € més que al 2011 (un increment del 5,6%).

I per què serveix tot això? Doncs per pagar més interessos: un 45% més que al 2011 (gairebé 70.000 € més), i tot per acabar tenint 2,4 milions més de deute bancari.

Aquests diners ingressats de més són al resultat i al romanent anual. 2,6 milions de romanent dels quals 764.000 eren a caixa al finalitzar l'exercici. I malgrat això segueixen sense pagar ni a 90 dies als petits

proveïdors, molts d'ells del poble. La resta correspon a la diferència entre ingressos pendents de cobrar i despeses pendents de pagar.

L'ajuntament, doncs, no està en crisi econòmica. Té una crisi de gestió que provoca que, tenint un romanent de caixa, ni es paga als proveïdors, ni s'ofereixen més serveis i de més qualitat als ciutadans i ciutadanes.

I entretant, els veïns patim una crisi general que ens ha reduït els ingressos i ens ha incrementat les despeses, també les que depenen de la gestió municipal com l'aigua, la plusvàlua o la taxa d'escombraries.

I no podem oblidar que l'ajuntament ens proveeix de menys serveis que no fa dos anys: no tenim bus municipal, s'ha tancat una escola bressol perdent-se 40 places escolars, s'ha acomiadat personal dels serveis tècnics i de la brigada,.... i fa menys inversions i amb uns criteris de prioritat i eficiència més que dubtosos (màquina netejadora comprada de segona mà, reparada i definitivament avariada i apartada del servei,...)

Propagueu ronçana